

ת"פ 342/10/16 - מדינת ישראל נגד משה אמויאל - הסתיים, יוסף אמויאל, גדעון אוחיון - הסתיים

בית משפט השלום ברמלה

24 אוקטובר 2017

ת"פ 342-10-16 מדינת ישראל נ' אמויאל(עציר) ואח'
ת"פ 68608-01-17 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ'
אמויאל

מספר פל"א 404941/2016 מספר פל"א 16947/2017

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה מנחם מזרחי
המאשימה 1. מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. משה אמויאל - הסתיים
2. יוסף אמויאל
3. גדעון אוחיון - הסתיים

ב"כ המאשימה עו"ד דפנה קרפל ועו"ד מיכל בן דוד

ב"כ הנאשם 2 עו"ד איתי רוזין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין לנאשם 2

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בכך שביום 15.9.16 כמתואר בעובדות, הגיע יחד עם אביו לדירה (סעיף 2), אביו יצא מהרכב, נאשם 2 נותר ברכב, האב נכנס פנימה, פרץ לדירה, גנב מתוכה 60,000 ₪, ורכוש, בהמשך ביקש האב מנאשם 2 לשים לב, להסתובב הרבה ברגל (סעיף 4).

במעשיו אליו סייע נאשם 2 לאביו לבצע את ההתפרצות, ונמסר עוד בסעיף 10 שכפי הנראה חלקו של נאשם 2, תמורת

עמוד 1

הסיוע, כ- 2,000 ₪.

בנוסף נמצא ברשות הנאשם ציוד המשמש לכלי פריצה (סעיף 4).

זהו חלקו של נאשם 2 בארוע וביחס לחלק זה יש לקבוע את המתחם.

המתחם הכולל ביחס לארוע זה לנסיבותיו, כאשר משווים לנגד העיניים שנאשם 2 הורשע בעבירה של סיוע להתפרצות, יחד עם החזקת כלי פריצה, בנסיבות אלו, הוא בין מאסר מותנה, של"צ למספר חודשי מאסר בפועל, בין השאר שניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

אני שוקל את הנתונים הבאים:

נאשם 2 צעיר, נעדר כל עבר פלילי.

הארוע הרכושי חמור, אולם יש לקרוא אותו לנסיבותיו, אביו של נאשם 2, הוא נאשם 1, הוליך אותו להשתתף בארוע הפלילי.

בצדק הזכיר ב"כ נאשם 2 את הקשר המיוחד שרואה המחוקק, אמנם לא בעבירה של סיוע לבצע עבירה, אלא בעבירה של סיוע לאחר מעשה לפי סעיף 260, כאשר בנו או רעייתו של נאשם פטורים מעבירה זו, ובשינויים המחוייבים, יש לבחון גם את הארוע העומד בפני.

אין זה אומר שיש להעניק פטור גורף לכל בן משפחה המסייע מראש, לאביו, או לבן משפחה אחר לבצע עבריינות, אך יש לבחון את הארוע ככזה המתבצע תחת מרותו של האב, על כל המשתמע מכך, בבחינת אבצע עבירה, או אסרב להוראת אבי.

לנאשם 2 חופש בחירה, והוא בחר לבצע את העבירה, אך בנסיבות מיוחדות של תיק זה.

החלטתי להותיר את ההרשעה על כנה, וכאשר מדובר בנאשם צעיר, הרי שיש בכך אלמנט ענישתי בפני עצמו.

אין לגזור גזרה שווה מעונשו של נאשם 1, אשר נדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל, אך יש לגזור גזרה מסויימת מעונשו של נאשם 3, אשר נדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, שאמנם לא הורשע בעבירה של סיוע להתפרצות, אך קיבל נכסים שהושגו בפשע, והוא בעל עבר פלילי, להבדיל מנאשם 2.

נאשם 2 היה עצור מספר ימים (14.7.17 עד 16.7.17, 20.9.16 עד 2.10.16, לאחר מכן שהה בתנאים מגבילים מספר חודשים.

התקבל תסקיר, שאמנם הוא אינו מהמזהירים, אך יש בו אלמנטים חיוביים:

נמסר אמנם כי המודעות של נאשם 2 נמוכה, המוטיבציה שלו נמוכה, רב הנסתר על הגלוי ביחס לקשריו החברתיים, נוטה להסתרה ולטשטוש, אך עדיין יש לו מוטיבציה לשיקום, הודה בעבירה, לקח אחריות, נורמטיבי בעיקרו, וההמלצה היא להטיל על הנאשם 120 שעות לתועלת הציבור יחד עם ענישה נוספת.

במקרה מיוחד זה, אני סבור כי ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן, היא סבירה, ומשקללת את מגוון הנתונים שהובאו לעיל.

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 120 שעות לתועלת הציבור בעיריית רמלה.

עותק יישלח לשירות המבחן.

ב. צו מבחן למשך 18 חודשים.

ג. 3 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן, יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של נטילת רכושו של הזולת שלא כדין.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 3.1.18.

הקנס ניתן לקיזוז מתיק המ"ת 366-10-16 והיתרה תושב למפקיד.

הנאשם מתבקש לסור למזכירות כדי לקבל שוברי תשלום).

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי מרכז בתוך 45 יום מהיום.

התיק סגור.

ניתנה והודעה היום ד' חשוון תשע"ח, 24/10/2017 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי, שופט, סגן נשיאה

הוקלד עלידיחנהבבו